

Київський національний університет будівництва і архітектури

МЕТОДИ ЛАНДШАФТНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ БУФЕРНИХ ЗОН ОБ'ЄКТІВ КУЛЬТУРНОЇ СПАДЩИНИ (НА ПРИКЛАДІ УКРАЇНИ)

18.00.04 – Містобудування та ландшафтна архітектура

Мацьоха Аліна Сергіївна

Науковий керівник д. арх. Устінова І.І

Київ 2020

АКТУАЛЬНІСТЬ ТЕМИ:

Питання щодо ландшафтної організації буферних зон об'єктів культурної спадщини обумовлене національними інтересами України. На міжнародному рівні, висока якість організації процесів управління та збереження об'єктів в цих зонах відіграє важливу роль у відображенні культурного рівня країни. Це говорить про необхідність втручання у процеси, що відбуваються внаслідок суспільно-політичного та соціально-економічного розвитку та здійснення ряду наукових вишукувань з приводу ландшафтної організації буферних зон об'єктів культурної спадщини.

МЕТА ДОСЛІДЖЕННЯ:

Метою дослідження є опрацювання методів ландшафтної організації буферних зон об'єктів культурної спадщини, задля їх збереження та забезпечення комфортного перебування у цьому просторі людей, що сприятиме підвищенню як культурного рівня громади, так і соціально-економічного рівня країни.

Об'єкт дослідження – буферні зони об'єктів культурної спадщини України.

Предмет дослідження – методи ландшафтної організації буферних зон об'єктів культурної спадщини.

АПРОБАЦІЯ РЕЗУЛЬТАТІВ:

На даному етапі дослідження було оприлюднено обґрунтування актуальності та напрямів дослідження на:

- Всеукраїнській науково-практичній конференції молодих вчених, аспірантів і студентів (Київ, 2019);
- Конференції КНУБА «Містобудування: проблеми і перспективи розвитку» (Київ, 2020);
- Міжнародному симпозіумі «Євро-Еко-2020: Екологічні та інженерні аспекти сталого життя» (Ганновер-Бордо, 2020);
- Міжнародному спеціалізованому Запорізькому екологічному форумі «Еко-Форум-2020» (Запоріжжя, 2020).

«ЕКО-ФОРУМ-2020» (ЗАПОРІЖЖЯ, 2020)

«Ландшафтна організація громадських просторів як засіб адаптації міст до змін клімату»

Була розглянута проблема кліматичних змін, які спостерігаються та прогнозуються внаслідок сучасних тенденцій подальшого розростання міст та важкої промисловості.

До вирішення цієї проблеми, нами було запропоновано спрямування ландшафтно-містобудівних засобів планувального регулювання мікроклімату громадських просторів на: затінення, озеленення та обводнення пішохідних шляхів в години максимального перегріву; захист від сонячної радіації та перегріву стін будинків і споруд, які створюють додаткове теплове навантаження на прилеглу територію; створення оптимальних умов провітрювання території.

«EURO-ECO-2020»: ЕКОЛОГІЧНІ ТА ІНЖЕНЕРНІ АСПЕКТИ СТАЛОГО ЖИТТЯ» (ГАННОВЕР-БОРДО, 2020)

«Громадські простори та їх вплив на здоров'я населення»

Серед переліку поданих тем, нами була розглянута тема навколишнього та громадського здоров'я.

Нами було запропоновано необхідність розробки ряду методів ландшафтної організації громадських просторів в межах історичного середовища міста, що передбачатимуть вирішення таких питань:

- Покращення якості візуального середовища;
- Збереження автентичності місця, створення «духу місця»;
- Створення естетично, етично, економічно та соціально «успішного місця».

КОНФЕРЕНЦІЯ КНУБА «МІСТОБУДУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ» (КИЇВ, 2020)

«Щодо ландшафтної організації громадських просторів в буферних зонах об'єктів культурної спадщини»

До розгляду була обрана тема: містобудування: проблеми і перспективи розвитку.

Нами була виявлена необхідність розробки та опрацювання ряду методів ландшафтної організації громадських просторів, що у свою чергу буде спрямоване на вирішення наступних питань:

- Збереження та використання культурного потенціалу громадських просторів в буферних зонах об'єктів культурної спадщини;
- Покращення якості їх візуального сприйняття;
- Визначення та збереження «духу місця»;
- Підвищення економічного та культурного рівня країни на міжнародній арені.

ЛІТЕРАТУРА:

Дисертаційне дослідження базується на діючих міжнародних, законодавчих та державно-правових документах, що регулюють діяльність у сфері архітектури та містобудування.

Серед них основні положення декларацій, конвенцій та меморандумів ради Європи: Конвенція про охорону Всесвітньої культурної і природної спадщини (1972); Конвенція про охорону нематеріальної культурної спадщини (2003); Декларація про збереження історичних міських ландшафтів (1992); Європейська ландшафтна конвенція (2005); Меморандум «Всесвітня спадщина та сучасна архітектура-управління історичним ландшафтом» (2005) та Європейська хартія міст II. (Маніфест нової урбаністики), прийняті в Парижі, Відні, Брюсселі (2003-2011рр.)

Також нами були опрацьовані дослідження як вітчизняних науковців: І.В. Коротун, О.О. Олійник, Г.О. Осиченко, Т.Ф. Панченко, І.І. Устінової та ін., так і зарубіжних наукових діячів: В.Л. Глазичев, А.Е. Гутнов, А.В. Іконников, К. Лінч та ін.

